

Arrest

nr. 62 768 van 7 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 12 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierraleoons staatsburger te zijn van Temne origine afkomstig uit Koidu. Uw vader is in 1999 overleden. In 2000 hertrouwde uw moeder met de broer van uw vader, (M.). Uw oom woont in Thaindokom, Port Loko district en jullie gingen bij hem wonen. U ging naar school in Gbomsamba en Lunsar. In 2009 stopte u omwille van gebrek aan financiële middelen uw studies. In 2007 was u op school actief voor de organisatie Move Salone, die jongeren sensibiliseert om zich niet te laten initiëren. Uw vader had uw moeder gezegd dat hij niet wilde dat zijn kinderen bij de traditionele gemeenschap poro zouden gaan. In maart 2009 werd u door meerdere leden van de poro meegenomen in het woud. U verbleef vijf dagen in het woud en daarna kon u 's nachts weglopen. U kon niet tegen de

straffen die ze u lieten uitvoeren. U liep naar Kambia, de grens met het buurland Guinee. Daar nam u een transport naar Conakry. U werkte en logeerde er enige tijd bij (Y.J.). U hielp hem bij zijn handel. De situatie was niet veilig in Conakry en u besloot om Guinee te verlaten. U reisde per boot naar Griekenland. U kwam aan in Chania en u reisde per wagen verder naar Athene. U verbleef drie maanden illegaal in Athene. De levensomstandigheden waren erg en u besloot per boot verder te reizen. U kwam op 25 augustus 2010 in België aan, waar u op 26 augustus 2010 asiel hebt gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten uit vrees voor een gedwongen initiatie bij de poro-gemeenschap, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u zich niet kon onttrekken aan een gedwongen initiatie bij de poro gemeenschap. U verklaart dat mannen op de leeftijd van 18 of 19 jaar, behorende tot een familie waarvan de voorouders bij poro waren, in het droogseizoen na de oogst geïnitieerd moeten worden (zie gehoor CGVS, pp.6-7). Vermits u in 2009 18 jaar werd (en dus de leeftijd voor initiatie bereikt had) en uw overgrootouders deel uitmaakten van poro (zie gehoor CGVS, p.5), kwam u bijgevolg in aanmerking voor initiatie. Het is dan ook bevreemdend dat u geen manier zocht om aan de initiatie te ontsnappen, indien uw bewering dat men niet kan weigeren om te worden geïnitieerd aan de werkelijkheid beantwoordt. U verklaarde immers geen lid te willen zijn van poro (zie gehoor CGVS, p.7). Uw verklaring dat u het dorp niet verliet omdat u uw moeder hielp, overtuigt niet (zie gehoor CGVS, p.8), gezien u later toch besloot om uw dorp te verlaten en naar Guinee te vluchten (zie gehoor CGVS, p.9). Wanneer u tijdens hetzelfde gehoor opnieuw wordt gevraagd of u geen manier zocht om van poro weg te lopen [en zo aan initiatie te ontsnappen], antwoordt u dat u niet wist wanneer het zou gebeuren (zie gehoor CGVS, p.9), wat niet overeenstemt met uw eerdere verklaring dat het gebeurt tijdens het droog seizoen wanneer de jongeman 18 of 19 jaar oud is (zie gehoor CGVS, p.8). Het is tevens merkwaardig dat u met uw moeder, die zich ook tegen de initiatie kantte, niet zou hebben gesproken over een mogelijk alternatief of oplossing om zich elders te vestigen tijdens de periode van de initiatie (zie gehoor CGVS, p.9). Nochtans wijst uw verklaring dat je wordt gedwongen om bij poro te gaan tenzij je niet in de buurt bent (zie gehoor CGVS, p.7) erop dat het tijdelijk onbeschikbaar zijn een reële optie vormt om aan de initiatie te ontkomen. Evenzeer kan uit uw bewering dat wanneer je weigert om bij de poro te gaan je moet weggaan uit het dorp (zie gehoor CGVS, p.9) worden afgeleid dat het verlaten van het dorp perspectieven biedt om aan gedwongen initiatie te ontsnappen. Er mag van een kandidaat-vluchteling verwacht worden dat hij eerst alle mogelijke alternatieven zou nagaan of afwegen alvorens hij besluit het land te verlaten en internationale bescherming te vragen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u dit heeft nagelaten.

Verder dient te worden opgemerkt dat u verklaart in 2007 lid te zijn geweest van een organisatie Move Salone die jongeren en de gemeenschap sensibiliseert om zich niet te laten initiëren (zie gehoor CGVS, p.6). U legt echter vage verklaringen af over de concrete activiteiten die u in dit kader had. U stelt dat jullie elke week langsgingen op scholen en de kinderen bijbrachten dat de poro gemeenschap schadelijk is (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u wordt gevraagd wat u de kinderen vertelt, antwoordt u ontwijkend dat de mensen geloven dat ze net zoals hun voorouders lid moeten zijn van de gemeenschap. U voegt toe dat als men gelovig is, men geen lid moet zijn van de gemeenschap (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer gevraagd wordt hoe u de kinderen overtuigt, verklaart u opnieuw in algemene bewoordingen dat men buiten de poro gemeenschap niet over poro mag spreken (zie gehoor CGVS, p.6). Het is weinig aannemelijk dat u, die beweert actief te zijn in de campagne tegen de initiatie in de poro gemeenschap, geen concretere informatie kan geven over de activiteiten van Move Salone.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

U bent niet in het bezit van enig reis- of identiteitsdocument dat uw asielrelaas zou kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM).

Hij citeert artikel 3 EVRM en verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) omtrent het beginsel van non-refoulement en de bewijslevering van het risico op een onterende behandeling. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens zijn gehoor heeft verklaard dat hij door de poro gemeenschap werd meegenomen tijdens het droogseizoen. Hij stelt dat de door hem aangehaalde informatie door de online encyclopedie Wikipedia wordt bevestigd en voert aan dat de commissaris-generaal hiermee helemaal geen rekening heeft gehouden.

Verzoeker bevestigt ook lid te zijn geweest van Move Salone. Volgens verzoeker waarschuwt Move Salone kinderen op school geen lid te worden van de poro gemeenschap door hen te vertellen wat ze vernamen van mensen die lid zijn geweest van de poro gemeenschap en wat zij allemaal moesten doen. Verzoeker stelt dat in het publiek niet veel wordt gesproken over de poro gemeenschap vermits het een geheime gemeenschap is. Hij betoogt dat de commissaris-generaal artikel 3 EVRM geschonden heeft vermits hij geen rekening heeft gehouden met deze informatie. Verzoeker benadrukt dat hij immers gevaar loopt om bij terugkeer naar zijn land van herkomst meegenomen te worden door de poro gemeenschap.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald van de zorgvuldigheidsplicht.

Hij voert aan dat de minister van Binnenlandse Zaken verplicht is zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Er dient volgens verzoeker geval per geval gekeken te worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Verzoeker verwijst te dezen naar rechtsleer en rechtspraak omtrent de zorgvuldigheidsplicht en stelt dat de bestreden beslissing tekort komt aan de zorgvuldigheidsplicht. Hij betoogt dat dit onbehoorlijk gedrag uitmaakt van de minister van Binnenlandse Zaken en dat het middel bijgevolg ernstig is.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over

bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid. Dit klemmt nog des te meer daar hij in dit kader tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Bij de DVZ heeft hij verklaard zijn paspoort en geboorteakte thuis te hebben gelaten in Sierra Leone (administratief dossier, stuk 8, 'verklaring', nr. 21), terwijl hij bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) heeft gesteld zijn geboorteakte bij zijn moeder in Sierra Leone te hebben gelaten (administratief dossier, stuk 3, p. 5) doch zijn paspoort te hebben verloren (*ibid.*, p. 10).

Verzoeker beperkt zich inzake zijn gedwongen initiatie bij de poro gemeenschap en zijn lidmaatschap van Move Salone tot het louter verwijzen naar en herhalen van zijn verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS. Hij doet hiermee geen afbreuk aan de terechte vaststellingen van de commissaris-generaal dat hij (i) incoherente verklaringen heeft afgelegd aangaande de mogelijkheden om aan de gedwongen initiatie bij de poro gemeenschap te ontsnappen; (ii) vage verklaringen heeft afgelegd omtrent de concrete activiteiten van Move Salone.

De commissaris-generaal heeft op basis van deze vaststellingen op goede grond geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich niet heeft kunnen onttrekken aan een gedwongen initiatie bij de poro gemeenschap en dat hij geen concretere informatie heeft kunnen geven over de activiteiten van Move Salone.

De algemene informatie waarnaar in het verzoekschrift verwezen wordt, is niet van aard dat zij verzoekers teloorgegane geloofwaardigheid kan herstellen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Daar waar verzoeker op algemene wijze alludeert op een gebrek aan zorgvuldig onderzoek dient te worden opgemerkt dat hij niet *in concreto* uitwerkt waar en op welke wijze de commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden. Dit beginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het verslag van de DVZ en de vragenlijst en het gehoorverslag van het CGVS. Verzoeker kreeg de kans om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.2.7. De middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS